

Over bange mensen die tóch geloven

Iemand vroeg een piloot: 'Ben je nooit bang om te vliegen?'

De piloot antwoordde: 'Mijn kracht om te vliegen is mijn angst.'

Volgens Google zijn er wel 88 miljoen artikelen te lezen die gaan over corona én angst. Mensen zijn bang. Misschien ken je dat gevoel wel. Bang om ziek te worden, bang dat iemand van wie je houdt ziek wordt, bang om je baantje te verliezen, bang om alleen te zijn. Een psycholoog vertelt in een van die artikelen dat angst, in meer of mindere mate, nu bij heel veel mensen voor komt.

Angst is er in soorten en maten. Dat kun je zien aan de verschillende woorden die we hebben: bang; schrik; bezorgd; niet durven. De meeste mensen vinden gevoelens van angst niet fijn. We willen er zo snel mogelijk van af. Als er presentaties gegeven moesten worden bij godsdienst, waren er altijd wel leerlingen die zeiden: 'doe mij maar als eerste mevrouw, dan ben ik er van af'. Angst om iets fout te doen, om niet aan verwachtingen van vrienden of ouders te voldoen. Al die gevoelens die ons uit balans brengen, ons gevoel van comfort en welzijn ondermijnen – daar willen we het liefst van af. Sommige mensen worden extreem verlegen en kruipen weg voor situaties waar ze bang voor zijn. Anderen grijpen naar krachtige middelen om zichzelf zekerder te laten voelen dan ze zijn. Ze doven hun angst met alcohol of drugs. Dat zijn de makkelijke wegen. De moeilijkere weg is om lastige gevoelens van jezelf te verdragen, er mee te leven en nog sterker: ze gebruiken om tot zelfkennis en persoonlijke groei te komen. Want dat is wat angst ook doet: in één klap maakt het ons duidelijk wat er op het spel staat, wat werkelijk belangrijk voor je is.

Alle emoties hebben ook een tegenovergestelde emotie. In het geval van angst is dat moed. Teveel angst maakt de angst meester over jezelf, je neemt de angst te serieus. Teveel moed maakt van de angst iets kinderachtigs, je neemt de angst niet serieus. Ergens er tussen in is het beste om te zijn. Daar waar je moed je uitnodigt om boven je angst uit te groeien.

Als ik de Bijbel lees, lees ik over veel mensen die bang zijn. Neem bijvoorbeeld Mozes, die van God een hele grote opdracht krijgt. Nota bene nog wel nadat hij een moord had gepleegd! Een moordenaar dus, die door God gevraagd wordt om de Israëlieten uit de onderdrukkende macht van de farao in Egypte te bevrijden. Meerdere keren staat er dat Mozes dat helemaal niet zo ziet zitten. Hij is bang! Bang voor het oordeel dat mensen over hem hebben ('wie ben ik nou helemaal? Ze zullen wel denken, jij een moordenaar, ons bevrijden?'); bang voor de machtige farao. Maar steeds opnieuw gaat Mozes zijn angsten aan, hij gaat er doorheen, en ontwikkelt zichzelf daardoor tot een grote, belangrijke leider van Israël. Ik lees over de profeet Elia, die bang is voor andere profeten, maar juist op zijn diepste moment van angst, als die zichzelf uit angst schuilhoudt in de bergen, de diepste ontmoeting met God heeft. Ik lees over de discipelen, die jaren trouw in Jezus nabijheid waren, maar dan als Jezus in de tuin gevangen genomen werd, uit angst het op een rennen zetten. Geloof is dáár te vinden, waar je je angst serieus neemt maar mét je angst, tóch doet wat je wilt of moet doen. Want dan geloof je, dat je voor jezelf en God méér kunt zijn dan je twijfels en je onzekerheden.

Gebod:

Dank u God, dat U in uw Woord laat zien dat U mensen die bang zijn niet in de steek laat. Dat U ze opzoekt en Uw hand naar ze uitstrekt. Dat U ze vraagt om iets groots en moedigs te doen. Wilt U zo ook bij mij zijn, als ik bang ben en in mijn angst mezelf kleiner maak dan dat ik ben? Sterk mij. Amen.

The true meaning of courage is to be afraid, and then, with your knees knocking and your heart racing, to step out anyway—even when that step makes sense to nobody but you.

(Oprah Winfrey)

Met warme groet,

Mevrouw Boef